

Årsberetning 2024

Nævnet for Videnskabelig
Uredelighed

Maj 2025



Udgivet af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed
c/o Uddannelses- og Forskningsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Tel.: 7231 7800
ufs@ufm.dk
www.ufm.dk

Publikationen kan hentes på ufm.dk/publikationer

ISSN: 2596-9153

ISBN (elektronisk publikation): 978-87-85248-15-2

Årsberetning 2024

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Maj 2025

Indhold

1. Forord	5
2. Sager afgjort i 2024	6
2.1 Afgørelse af 8. januar 2024 – Sag nr. 2023-07	6
2.2 Afgørelse af 19. januar 2024 – Sag nr. 2023-01	6
2.3 Afgørelse af 19. januar 2024 – Sag nr. 2023-05	7
2.4 Afgørelse af 10. april 2024 – Sag nr. 2022-11, -12, -13 og -14	7
2.5 Afgørelse af 25. april 2024 – Sag nr. 2023-10	7
2.6 Afgørelse af 24. maj 2024 – Sag nr. 2023-12	8
2.7 Afgørelse af 24. maj 2024 – Sag nr. 2023-09	8
2.8 Afgørelse af 18. juni 2024 – Sag nr. 2024-03	9
2.9 Afgørelse af 18. juni 2024 – Sag nr. 2024-01	9
2.10 Afgørelse af 19. juni 2024 – Sag nr. 2024-02	9
2.11 Afgørelse af 15. oktober 2024 – Sag nr. 2023-11	10
2.12 Afgørelse af 23. oktober 2024 – Sag nr. 2024-05	10
2.13 Afgørelse af 12. december 2024 – Sag nr. 2024-06	11
3. Aktiviteter vedrørende integritet i forskning	12
4. Medlemmer og suppleanter i nævnet	13

1. Forord

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed afgiver hermed sin årsberetning, der i henhold til § 21 i lov nr. 383 af 26. april 2017 om videnskabelig uredelighed m.v. (loven) vedrører nævnets behandling af sager om videnskabelig uredelighed. Denne årsberetning omfatter perioden 1. januar til 31. december 2024.

I den nævnte periode blev der indbragt 10 sager for nævnet, og der blev truffet afgørelse i 13 sager. Ved periodens udløb havde nævnet 6 verserende sager.

12 sager blev afsluttet ved realitetsafgørelser i henhold til lovens § 13, og én sag blev afvist fra realitetsbehandling. I to sager fandt nævnet, at der forelå videnskabelig uredelighed. I otte sager oversendte nævnet sagen til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17, idet sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis.

Nævnet har for første gang realitetsbehandlet en sag vedrørende privatfinansieret forskning. I sager om videnskabelig uredelighed, hvor forskningen er privatfinansieret, finder loven anvendelse, hvis den private virksomhed el.lign., der har udført forskningen, giver samtykke til behandlingen af sagen, jf. lovens § 2, stk. 2. Se nedenfor om sagen 2024-06.

Nævnet er repræsenteret i udvalget for opdatering af det danske Kodeks for integritet i forskning. Se nedenfor i kapitel 3.

I april 2024 blev det årlige møde med sekretariaterne for forskningsinstitutionernes praksisudvalg afholdt med deltagelse af nævnets formand og sekretariat. Netværksmødet afholdes med henblik på at sikre dialogen og erfaringsudveksle i forhold til sager om videnskabelig uredelighed. På mødet holdt nævnets sekretariat oplæg om, hvad en sag, der oversendes til nævnet, bør indeholde. Formålet er blandt andet, at sagen oplyses bedst muligt, og at styrke grundlaget for nævnets behandling af sagen.

København, maj 2025

Mikael Friis Rasmussen

Landsdommer

Formand for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

2. Sager afgjort i 2024

I perioden fra 1. januar til 31. december 2024 har nævnet truffet 13 afgørelser. Af disse var én sag en genoptagelsessag indbragt i 2022, syv sager var indbragt i 2023 og fem sager var indbragt i 2024. Afgørelserne kan læses i deres fulde længde i anonymiseret form på nævnets hjemmeside.

2.1 Afgørelse af 8. januar 2024 – Sag nr. 2023-07

Realitetsafgørelse. Anmodning om renkelse. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en anmodning fra en forsker (anmoder) om renkelse for en påstand om plagiering i en videnskabelig artikel (produktet), som anmoder var medforfatter til. Nævnet havde i nævnets sag 2022-10 fundet, at der i produktet i tre tilfælde var brugt tekst og i ét tilfælde én tabel fra en kilde, uden at kilden var krediteret retmæssigt. Nævnet lagde vægt på, at der ikke forelå oplysninger, som peger på, at andre end anmeldte i sag 2022-10 havde ansvar for eller haft kendskab til plagieringen. Nævnet fandt derfor, at anmoder ikke havde handlet videnskabeligt uredeligt jf. lovens § 16, stk. 1.

2.2 Afgørelse af 19. januar 2024 – Sag nr. 2023-01

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ikke krav om kreditering af kilde ved formel af almindelig karakter. Ikke videnskabelig uredelighed

Sagen angik en ph.d.-afhandling, der var anmeldt for i 17 tilfælde at have plagieret tekst fra forskellige kilder. Nævnet fandt, at der i disse tilfælde var sket en tilegnelse uden retmæssig kreditering, og at anmeldte derfor isoleret set havde plagieret i alle 17 tilfælde. Efter en konkret vurdering af de foreliggende omstændigheder, herunder tilfældenes placering i produktet sammenholdt med samarbejdet mellem anmeldte og medforfattere, vurderede nævnet, at der ikke var fornødent grundlag for at fastslå, at plagieringen var begået af anmeldte med forsæt eller ved grov uagtsomhed. Nævnet fandt derfor, at der ikke forelå videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

I ét tilfælde havde anmeldte tillige gengivet en formel uden kreditering. Nævnet fandt, at den gengivne formel var af en sådan almindelig karakter, at der ikke kunne anses at være et krav om kreditering af en kilde.

Nævnet vurderede, at sagen nærliggende kunne indeholde forhold af tvivlsom forskningspraksis, og sagen blev derfor oversendt til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

2.3 Afgørelse af 19 januar 2024 – Sag nr. 2023-05

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ringe betydning. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en ph.d.-afhandling, der var anmeldt for i 12 tilfælde at have plagieret tekst fra forskellige kilder og i ét tilfælde at have plagieret en tabel fra én kilde. Under hensyn til antallet af tilfælde samt deres karakter og omfang fandt nævnet, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig teksterne og tabellen uden retmæssig kreditering. Anmeldte havde derfor plagieret. Det kunne ikke tillægges betydning, hvilken feedback anmeldte havde modtaget i forhold til eksempelvis henvisningsformater i forbindelse med sin artikelskrivning. Efter en samlet vurdering fandt nævnet, at plagieringen havde haft ringe betydning ved gennemførelsen og rapporteringen af forskningen. Nævnet lagde herved vægt på navnlig tilfældenes antal, omfang og placering i produktet samt betydningen for det videnskabelige budskab. Nævnet fandt derfor, at der ikke forelå videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

Nævnet vurderede endvidere, at sagen kunne indeholde forhold af tvivlsom forskningspraksis, og sagen blev derfor oversendt til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

2.4 Afgørelse af 10. april 2024 – Sag nr. 2022-11, -12, -13 og -14

Genoptagelse. Fortsat ikke grundlag for at tage sagen op af egen drift.

Sagen angik et videnskabeligt produkt (abstract), hvis fire forfattere var anmeldt for plagiering. Nævnet havde den 20. juni 2023 truffet afgørelse om ikke at behandle sagen af egen drift, idet nævnet fandt, at der ikke var en begrundet formodning for, at anmelders originale abstract var plagieret i de anmeldtes produkt. Ved sin afgørelse af 20. juni 2023 lagde nævnet vægt på oplysningerne om anmelders rolle i forbindelse med protokollens udarbejdelse og lagde til grund, at der ikke var dokumentation for, at anmelder havde skrevet protokollen. Nævnet vurderede ved sin afgørelse af 10. april 2024, at der ikke var fremkommet oplysninger, som gav begrundet formodning om videnskabelig uredelighed. På den baggrund var der fortsat ikke grundlag for, at nævnet i medfør af lovens § 12, stk. 1, tog sagen op af egen drift.

2.5 Afgørelse af 25. april 2024 – Sag nr. 2023-10

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ringe betydning. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en ph.d.-afhandling, der var anmeldt for flere tilfælde af plagiering. Nævnet fandt, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig tekst fra én kilde uden retmæssig kreditering. Nævnet vurderede endvidere under hensyn til plagieringens omfang og karakter, at plagieringen havde haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen. Nævnet lagde herved vægt på, at tekstsammenfaldende primært optræder i afhandlingens afsnit om forskningsdesign og metode, og at de plagierede dele i øvrigt bygger på velbeskrevne metoder i den indenfor feltet relevante litteratur. Nævnet fandt derfor, at der ikke forelå videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

Nævnet vurderede, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, og sagen blev derfor oversendt til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

2.6 Afgørelse af 24. maj 2024 – Sag nr. 2023-12

Realitetsafgørelse. Plagiering. Videnskabelig uredelighed.

Anmeldelsen angik plagiering af tekst, herunder ved direkte oversættelse fra dansk til engelsk, i en artikel (produktet). Anmelders kilde var et bachelorprojekt, som anmelder indleverede på forskningsinstitutionen. I forbindelse med anmelders arbejde med bachelorprojektet var anmeldte vejleder for anmelder.

Vedrørende spørgsmålet om nævnets kompetence lagde nævnet til grund, at anmeldte under udformningen af produktet var tilknyttet en offentlig dansk forskningsinstitution. Nævnet lagde endvidere til grund, at anmeldte på det pågældende tidspunkt var ansat ved forskningsinstitutionen, og at anmeldte som ansat ekstern lektor og vejleder for bachelorstuderende havde gjort brug af forskningsinstitutionens faciliteter (computer, materiale el. andet). Efter en konkret vurdering fandt nævnet, at anmeldtes forhold var omfattet af nævnets kompetence, og nævnet var derfor kompetent til at behandle sagen.

Nævnet fandt under hensyn til de enkelte tilfældes karakter og omfang, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig teksterne uden retmæssig kreditering. Nævnet vurderede endvidere, at plagieringen ikke havde haft ringe betydning ved rapporteringen af forskningen. Nævnet lagde herved vægt på omfanget af tilfælde, deres karakter og placering i produktet herunder, at de fremgik i produktets konklusion, samt at der var plagieret betydende afsnit, som vedrører titel, analyse og konklusioner fra kilden.

2.7 Afgørelse af 24. maj 2024 – Sag nr. 2023-09

Realitetsafgørelse. Plagiering. Videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en ph.d.-afhandling, der var anmeldt for i 32 tilfælde at have plagieret tekst fra forskellige kilder. Under hensyn til tilfældenes antal, omfang og placering i produktet fandt nævnet, at anmeldte ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig teksterne uden retmæssig kreditering. Anmeldtes oplysninger om omstændighederne under ph.d.-forløbet, herunder om et psykisk pres i forbindelse med Covid-19-pandemien, kunne ikke tillægges betydning ved vurderingen af anmeldtes tilregnelser. Det kunne konkret ikke føre til en anden vurdering, at anmeldte nogle steder i sin tekst havde henvist til en kilde, som de af anmeldte anvendte kilder henviste til. Nævnet vurderede endvidere, at plagieringen ikke havde ringe betydning ved rapporteringen af forskningen. Nævnet lagde herved vægt på tilfældenes antal, omfang, og placering og betydning for det videnskabelige budskab, herunder at flere tilfælde fandtes i de kapitler i produktet, hvor de videnskabelige resultater diskuteres.

2.8 Afgørelse af 18. juni 2024 – Sag nr. 2024-03

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ikke videnskabelig uredelighed. Forfatterskabstvist.

Sagen angik et videnskabeligt produkt, der var anmeldt for at have plagieret tekst, figurer, resultater og idé fra to kilder (kilde nr. 1 og kilde nr. 2). Anmelder var førsteforfatter på et manuskript (kilde nr. 1), som var blevet afvist af et tidsskrift, og havde delt kilde nr. 2 i forfatterkredsen. Under anmelders orlov blev et manuskript af forfatterkredsen – uden anmelder som medforfatter – indleveret og offentliggjort i et andet tidsskrift (produktet). Anmelder havde anført blandt andet, at anmeldelsen angik plagiat grundet ligheder mellem produktet og kilderne, som anmelder havde skrevet og delt med medforfatterne. Anmelder havde desuden anført, at anmelder ikke retmæssigt var krediteret for sine bidrag, og at anmelder blev udelukket fra forfatterskabet efter at have afvist et tilbud om delt førsteforfatterskab.

Nævnet fandt, at det ikke med den fornødne sikkerhed var muligt at fastslå, hvem der havde udarbejdet de figurer i produktet, som var næsten identiske med figurer i kilderne. Endvidere vurderede nævnet, at tekstoverlappet mellem produktet og kilderne ikke i sig selv gav grundlag for at fastslå, at anmeldte havde handlet videnskabeligt uredeligt. Nævnet lagde vægt på, at tekstoverlappet vedrørte tekster, der ikke har betydning for det videnskabelige indhold i produktet. Nævnet vurderede, at der var tale om en forfatterskabstvist, der ikke vedrører videnskabelig uredelighed.

Nævnet vurderede endvidere, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, og sagen blev derfor oversendt til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

2.9 Afgørelse af 18. juni 2024 – Sag nr. 2024-01

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ringe betydning. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en ph.d.-afhandling, der var anmeldt for i flere tilfælde at have plagieret tekst og formler fra to forskellige kilder. Nævnet fandt, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig tekst uden retmæssig kreditering. Ved vurderingen af plagieringens betydning bemærkede nævnet, at tekstsammenfaldene primært optræder i produktets introduktionsafsnit omhandlende teori, og at de plagierede dele i øvrigt bygger på klassiske og velbeskrevne teorier på feltet. Nævnet vurderede endvidere under hensyn til plagieringens omfang og karakter, at plagieringen havde haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen. Nævnet fandt derfor, at der ikke forelå videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

Nævnet vurderede, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, og sagen blev derfor oversendt til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

2.10 Afgørelse af 19. juni 2024 – Sag nr. 2024-02

Realitetsafgørelse. Plagiering af videnskabelig ide. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en anmeldelse om, at anmeldte i en årrække, gentagne gange og i forskellige sammenhænge, herunder via publikationer i internationalt anerkendte, peer reviewed tidsskrifter, havde plagieret anmelders ide. Nævnet tog i sin afgørelse udgangspunkt i den af anmelder indgivne anmeldelse med tilhørende bilag. Nævnet lagde til grund, at anmelder siden begyndelsen af 1990'erne i forskellige sammenhænge har arbejdet med den pågældende ide, og at anmeldte tilsvarende har arbejdet med at teste ideen og publiceret forskellige artikler. Nævnet bemærkede, at anmelder og anmeldte efter det oplyste har talrige fælles publikationer inden for nærliggende emneområder og derfor må antages at have haft lejlighed til at udveksle ideer og tolkning af resultater af de udførte studier. Efter det foreliggende fandt nævnet, at det ikke var godtgjort, at anmelder er ophavsmand til den pågældende ide. Nævnet lagde herved vægt på navnlig, at ideen eksperimentelt har været vist årtier forud for anmelders publikationer. På denne baggrund fandt nævnet, at ideen ikke entydigt kunne tilskrives anmelder, og at anmeldte allerede derfor i sin anvendelse af ideen ikke kunne anses for at have plagieret anmelder.

Nævnet vurderede, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, og sagen blev derfor oversendt til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

2.11 Afgørelse af 15. oktober 2024 – Sag nr. 2023-11

Realitetsafgørelse. Forfalskning. Eksperttrapport. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en videnskabelig artikel, der var anmeldt for forfalskning i form af udeldelse af data eller resultater. Forud for oversendelse af sagen til nævnet havde forskningsinstitutionen i sin behandling af sagen valgt at gennemføre en ekspertundersøgelse ved et panel bestående af internationale, uafhængige eksperter inden for det pågældende fagområde. Nævnet fandt ikke grundlag for at tilsidesætte eller i øvrigt anfægte ekspertpanelets rapport, som konkluderede, at de udelukkede data ikke underminerede artiklens hovedkonklusioner, og at de i artiklen konstaterede mangler ikke skyldtes grov uagtsomhed. Nævnet fandt på denne baggrund og efter sagens oplysninger i øvrigt, at der ikke var grundlag for at fastslå, at artiklens data eller resultater ved indleveringen til tidsskriftet var forfalskede med den konsekvens, at forskningen fremstod misvisende. Nævnet bemærkede, at princippet om transparens tilsiger, at forskere, der sender manuskripter til publikation, skal sørge for at gøre datagrundlaget tilgængeligt for review.

Nævnet vurderede, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, og sagen blev derfor oversendt til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

2.12 Afgørelse af 23. oktober 2024 – Sag nr. 2024-05

Realitetsafgørelse. Plagiering. Ringe betydning. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik et videnskabeligt produkt, der var anmeldt for i en række tilfælde at have plagieret tekst fra én kilde. Produktet byggede i et vist omfang videre på en ph.d.-afhandling, som anmeldte tidligere havde indleveret til bedømmelse ved en forskningsinstitution. Nævnet fandt, at anmeldte i hvert fald ved grov uagtsomhed havde tilegnet sig tekst uden retmæssig kreditering. Ved vurderingen af plagieringens betydning lagde nævnet vægt på navnlig indholdet af de plagierede tekster og deres betydning for produktets samlede indhold. Nævnet bemærkede hertil, at tekstsammenfaldene optræder i metodeafsnit, og at de plagierede dele i øvrigt bygger på faktuelle emner i den på feltet relevante litteratur. Overlappet blev videre vurderet til at udgøre en beskedent del af produktets samlede omfang. Nævnet vurderede endvidere under hensyn til plagieringens omfang og karakter, at plagieringen havde haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen. Nævnet fandt derfor, at der ikke forelå videnskabelig uredelighed, jf. lovens § 16, stk. 1.

Nævnet vurderede, at sagen kunne indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, og sagen blev derfor oversendt til forskningsinstitutionen til videre behandling, jf. lovens § 17.

2.13 Afgørelse af 12. december 2024 – Sag nr. 2024-06

Realitetsafgørelse. Privatfinansieret forskning. Plagiering. Ikke videnskabelig uredelighed.

Sagen angik en anmeldelse indleveret direkte til nævnet. Anmeldelsen angik plagiering af anmelders resultater og pointer i et videnskabeligt indlæg (produktet). Produktet var publiceret ved forskningsenheden i en selvfinansieret fond. Fondens forskningsenhed bekræftede, at anmeldtes arbejde med produktet ikke var udført med offentlig dansk støtte. I sager om videnskabelig uredelighed, hvor forskningen er privatfinansieret, finder loven alene anvendelse, hvis den private virksomhed ellign., der har udført forskningen, giver samtykke til behandlingen af sagen. Fonden meddelte samtykke til nævnets behandling af sagen, hvorefter nævnet var kompetent.

Nævnet vurderede, at der ikke var grundlag for at fastslå, at anmeldte havde tilegnet sig idé eller resultater fra anmelder, og fandt således, at anmeldte ikke havde plagieret. Nævnet lagde til grund, at anmeldtes produktet og anmelders kilde til dels beskæftiger sig med samme problemstillinger og berører samme emnefelt med forskellige perspektiver. Nævnet lagde videre til grund, at produktet og kilden er publiceret på baggrund af data, som angår forskellige perioder, og det blev vurderet, at produktets resultater ikke er afhængige af anmelders idé eller resultat.

3. Aktiviteter vedrørende integritet i forskning

Det danske Kodeks for integritet i forskning er under opdatering, og arbejdet hermed finder sted i et udvalg, hvor også nævnet er repræsenteret. Udvalget har i 2024 afholdt en række møder, og arbejdet med opdateringen forventes afsluttet i 2025.

Det fremgår af bemærkningerne til loven, at nævnets kompetenceområde bør flugte med international praksis. Nævnet tilstræber derfor, at de overordnede rammer for nævnets arbejde er i overensstemmelse med international praksis for håndteringen af uredelighedssager.

På den baggrund fremgår det af nævnets forretningsorden § 2, stk. 3, at nævnet indgår i relevant internationalt samarbejde om fremme af forskningsintegritet.

Nævnet (repræsenteret ved sekretariatet) er medlem af The European Network of Research Integrity Offices (ENRIO). I marts 2024 deltog nævnets sekretariatet i et ENRIO-møde i Rom, hvor blandt andet vigtigheden af klare og præcise kernebegreber relateret til forskningsintegritet blev drøftet med henblik på at fremme ansvarlig forskningspraksis og styrke forskningsintegriteten. Desuden var emnet *Malicious allegations* på dagsordenen. Sekretariatet deltog endvidere i september 2024 virtuelt i Prag-mødet, hvor anvendelsen af kunstig intelligens i forskning var et centralt emne.

4. Medlemmer og suppleanter i nævnet

Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds medlemmer og suppleanter fremgår af nedenstående. Nævnets formand skal i henhold til lovens § 5, stk. 2, være landsdommer.

Tabel 1

Formand for Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Navn	Titel	Beskikkelsesperiode
Mikael Friis Rasmussen	Landsdommer	01.11.2023 – 31.10.2027

Tabel 2

Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

Medlemmer		
Navn	Titel	Beskikkelsesperiode
Klemens Kappel	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2025
Janne Rothmar Hermann	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2025
Helle Prætorius Øhrwald	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2025
Michael Robdrup Rasmussen	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2025
Charlotte Kroløkke	Professor, ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027
Hanne Lakkenborg Kristensen	Professor, ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027
Knud Jørgen Jensen	Professor, ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027
Mogens Holst Nissen	Professor, dr.med.	01.07.2023 – 30.06.2027

Tabel 3

Suppleanter

Navn	Titel	Beskikkelsesperiode
Mathias Stolpe	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2025
Pascal Madeleine	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2025
Ida Fabricius	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2025
Jesper Ryberg	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2025
Lisbeth Christoffersen	Professor, ph.d.	01.07.2021 – 30.06.2025
Eva Arnspang Christensen	Professor, ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027
Mette Nørgaard	Professor, ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027
Sten Schaumburg-Müller	Professor, dr.jur., ph.d.	01.07.2023 – 30.06.2027